Un còp èra, una lèbre perseguida per una agla, en se veire perduda, demandèt ajuda a un escarabat, lo suplicant per sa vida.

L'escarabat demandèt a l'agla qu' esparnhèsse son amiga, mas l'agla, mespresant l'insignificança de l'escarabat, devorèt la lèbre davant el.

Dempuèi aquò, cercant venjança, l' escarabat observava los lòcs ont l'agla pondiá los uòus, los fasiá redolar e los tirava a tèrra.

Coma l'agla vesiá que la fotián defòra ont qu'ane, recorreguèt a Zeus e li demandèt un lòc segur per daissar sos uòus.

E Zeus li ofriguèt sa fauda, mas l' escarabat, vegent la tactica de l'agla per s'escapar, faguèt una bòla de fanga, s'envolèt amb aquela bòla e la daissèt sus la fauda de Zeus.

Alara Zeus se levèt per se netejar e lancèt los uòus a tèrra sens se n' avisar.

Es dempuèi aquò que las aglas pondon pas los uòus a la meteissa epòca que vòlon los escarabats.
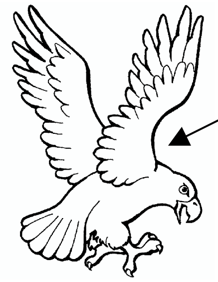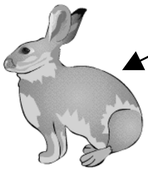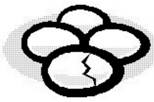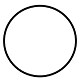
VOCABULARI